

एलियाह — क्रमांक सहा

दहा परीक्षा

Jeff Pippenger

2023-10-05

आपण एलियाच्या प्रतीकात्मकतेचा विचार करित आलो आहोत आणि आता प्रोटेस्टंटिझमच्या शिंगासाठी एका क्रमशः उलगडणाऱ्या परीक्षेच्या प्रक्रियेचे, तसेच प्रोटेस्टंटिझमच्या शिंगाशी समांतर असलेल्या रिपब्लिकनिझमच्या शिंगासाठी क्रमशः घडणाऱ्या राजकीय विकासाचे स्पष्टीकरण करण्यासाठी, कर्मेल पर्वत आणि सीनै पर्वत यांच्या इतिहासांचा उपयोग करित आहोत.

मागील लेखात अंकन पुस्तकाच्या तेराव्या व चौदाव्या अध्यायांतील बंडखोरीचा विचार करण्यात आला होता, जी लाल समुद्र ओलांडल्यानंतर प्राचीन इस्राएलाच्या दहाव्या आणि अंतिम परीक्षेची ओळख करून देते. हा इतिहास मिलेराइट इतिहासाच्या प्रारंभीच्या चळवळीशी सुसंगत आहे, तसेच देवाच्या अंतिम चळवळीच्या इतिहासाशीही सुसंगत आहे. प्रकटीकरण चौदाव्या अध्यायातील तिन्ही देवदूतांचे कार्य प्रारंभीच्या एका चळवळीने आणि शेवटच्या एका चळवळीने पूर्ण केले जाते.

“तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाच्या घोषणेत जो देवदूत सहभागी होतो, तो आपल्या गौरवाने संपूर्ण पृथ्वी प्रकाशमान करील. येथे जगभर व्यापणारे आणि अभूतपूर्व सामर्थ्याचे कार्य पूर्वकथित केले आहे. इ. स. 1840-44 मधील आगमनाची चळवळ ही देवाच्या सामर्थ्याची एक गौरवशाली प्रकटता होती; पहिल्या देवदूताचा संदेश जगातील प्रत्येक मिशन केंद्रापर्यंत नेण्यात आला, आणि काही देशांत सोळाव्या शतकातील धर्मसुधारणेनंतर कोणत्याही देशात दिसून आलेल्या धार्मिक रसापेक्षा अधिक महान असा धार्मिक उत्साह प्रकट झाला; परंतु तिसऱ्या देवदूताच्या अंतिम इशान्याखाली होणाऱ्या त्या प्रबळ चळवळीपुढे हे सर्व मागे पडेल.” The Great Controversy, 611.

आरंभीच्या चळवळीच्या इतिहास आणि अंतिम चळवळीच्या इतिहास यांच्या दरम्यान, आपण लाओदिकीया मंडळीचा इतिहास पाहतो. जो देवदूत आपल्या वैभवाने पृथ्वी प्रकाशित करतो, तो स्पष्टपणे एक चळवळ म्हणून ओळखला जातो, मंडळी म्हणून नव्हे.

“या भविष्यवाणीत ज्या काळातील बाबेलविषयी दृष्टीस आणले गेले आहे, तिच्याबद्दल असे घोषित करण्यात आले आहे: ‘तिची पापे स्वर्गापर्यंत पोहोचली आहेत, आणि देवाने तिच्या अधर्माची आठवण केली आहे.’ प्रकटीकरण 18:5. तिने आपल्या अपराधाचे परिमाण पूर्ण भरले आहे, आणि तिच्यावर विनाश कोसळणार आहे. पण देवाचे काही लोक अद्याप बाबेलमध्ये आहेत; आणि त्याच्या न्यायनिवाड्याच्या भेटीपूर्वी या विश्वासू लोकांना तेथून बाहेर बोलाविले गेले पाहिजे, जेणेकरून ते तिच्या पापांत सहभागी होऊ नयेत आणि ‘तिच्या पीडांपैकी काहीही प्राप्त करू नयेत.’ म्हणूनच स्वर्गातून खाली उतरणाऱ्या, आपल्या तेजाने पृथ्वी प्रकाशमान करणाऱ्या, आणि सामर्थ्यवान मोठ्या आवाजाने बाबेलची पापे घोषित करणाऱ्या देवदूताने दर्शविलेल्या चळवळीचे प्रतीक दिले आहे. त्याच्या संदेशाबरोबर ही हाक ऐकू येते: ‘माझ्या लोकांनो, तिच्यातून बाहेर या.’ या घोषणा, तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाशी एकरूप होऊन, पृथ्वीवरील रहिवाशांना दिली जाणारी अंतिम चेतावणी ठरतात.” The Great Controversy, 604.

सर्व संदेषे एकमेकांशी सहमत आहेत, आणि भविष्यवाण्या ज्या दिवसांत घोषित करण्यात आल्या त्या दिवसांची ओळख करून देण्यापेक्षा ते सर्व “शेवटचे दिवस” अधिक विशिष्टपणे दर्शवितात. या घटनाविशेषाचे उदाहरण म्हणून, प्रकटीकरण अठराव्या अध्यायातील देवदूत, प्रकटीकरण दहाव्या अध्यायातील देवदूताद्वारे पूर्वरूपित होता आणि आहे. ते अवतरताना दोघेही आपल्या गौरवाने पृथ्वी उजळवितात. सिस्टर व्हाइट यांनी Early Writings या पुस्तकात पहिल्या देवदूताची ओळख करून दिली आहे.

“येशूने एक पराक्रमी देवदूत पृथ्वीवरील रहिवाशांना त्याच्या दुसऱ्या आगमनाची तयारी करण्याचा इशारा देण्यासाठी खाली पाठविला. तो देवदूत स्वर्गात येशूच्या सान्निध्यातून निघाला तेव्हा, त्याच्या पुढे अत्यंत प्रखर आणि तेजस्वी प्रकाश जात होता. मला सांगण्यात आले की, त्याचे ध्येय पृथ्वीला त्याच्या गौरवाने प्रकाशित करणे आणि मनुष्याला येऊ घातलेल्या देवाच्या क्रोधाविषयी इशारा देणे हे होते.” Early Writings, 245.

प्रकटीकरण अठराव्या अध्यायातील तो देवदूत ११ सप्टेंबर, २००१ रोजी उतरला. ११ ऑगस्ट, १८४० रोजी उतरलेल्या देवदूताद्वारे त्याचे पूर्वछायाचित्रण झाले होते. यशया अध्याय सहामध्ये, यशयाला स्वर्गातील मंदिर आणि देवाचे गौरव दर्शविले जाते. सहाव्या अध्यायातील तिसऱ्या वचनात असे ओळख करून दिले आहे की संपूर्ण पृथ्वी देवाच्या गौरवाने परिपूर्ण आहे. हे तेव्हा घडते जेव्हा प्रकटीकरण अठराव्या अध्यायातील देवदूत उतरतो.

आणि या गोष्टींनंतर मी स्वर्गातून उतरत असलेला दुसरा एक देवदूत पाहिला; त्याच्याकडे मोठी सत्ता होती; आणि त्याच्या तेजाने पृथ्वी प्रकाशित झाली. प्रकटीकरण 18:1.

यशया सहा मधील तिसरे वचन हाच इतिहास दर्शविते.

आणि एकाने दुसऱ्याला हाक मारून म्हटले, “पवित्र, पवित्र, पवित्र, सेनाधीश परमेश्वर; संपूर्ण पृथ्वी त्याच्या गौरवाने परिपूर्ण आहे.” यशया ६:३.

सिस्टर व्हाईट यशयाच्या पवित्रस्थानाच्या दर्शनाला प्रकटीकरण अठराव्या चळवळीशी एकत्र आणतात.

“सिंहासनासमोर उभे असलेले सेराफिम देवाच्या गौरवाचे दर्शन करताना इतके आदरयुक्त भयाने परिपूर्ण असतात की ते एका क्षणभरासाठी सुद्धा आत्मतुष्टीने स्वतःकडे पाहत नाहीत, किंवा स्वतःचे अथवा एकमेकांचे कौतुक करत नाहीत. त्यांची स्तुती आणि महिमा सेनाधीश परमेश्वरासाठी आहे, जो उच्च व उन्नत आहे, आणि ज्याच्या वस्त्राच्या घेराने मंदिर भरून गेले आहे. जेव्हा ते भविष्य पाहतात, की संपूर्ण पृथ्वी त्याच्या गौरवाने परिपूर्ण होईल, तेव्हा विजयमय स्तुतिगीताचा प्रतिध्वनी एकमेकांकडून मधुर गानात उमटतो, ‘पवित्र, पवित्र, पवित्र, सेनाधीश परमेश्वर आहे.’ देवाचे गौरव करणे यातच ते पूर्णपणे संतुष्ट आहेत; आणि त्याच्या सान्निध्यात, त्याच्या संमतीदर्शक स्मिताखाली, त्यांना याहून अधिक काहीही नको असते. त्याची प्रतिमा धारण करण्यात, त्याची सेवा करण्यात आणि त्याची उपासना करण्यात, त्यांची सर्वोच्च अभिलाषा पूर्णपणे साध्य होते.”

“यशयाला देण्यात आलेले दर्शन शेवटच्या दिवसांतील देवाच्या लोकांची स्थिती दर्शविते.” Review and Herald, December 22, 1896.

प्रकटीकरण अध्याय दहामध्ये आणि तसेच अध्याय अठरामध्ये योहान, तसेच यशया अध्याय सहामध्ये, आणि सिस्टर व्हाईट यांच्या भाष्यासह, पृथ्वी देवाच्या गौरवाने प्रकाशित होण्याच्या या सर्व प्रतिमा इतिहासातील त्याच बिंदूवर ठेवतात. ११ सप्टेंबर २००१ रोजी घडलेल्या घटनांचे साक्षीदार संपूर्ण पृथ्वी झाली. १८६३ मध्ये समाप्त झालेल्या मिलेराइट चळवळीचा प्रगतिशील इतिहास, त्या इतिहासाचे प्रतीक ठरला जेव्हा प्रकटीकरण अध्याय अठरा मधील पराक्रमी देवदूत, प्रकटीकरण अध्याय दहामध्ये उतरलेल्या देवदूताशी संबंधित इतिहासासह उतरतो. या प्रारंभिक गृहीतकांची स्थापना झाल्यानंतर, आपण संख्या अध्याय चौदामध्ये दर्शविलेल्या परीक्षेच्या प्रक्रियेकडे पुन्हा वळू. मिसरात परत जाण्याची आणि यहोशवा व कालेब यांना दगडमार करण्याची इच्छा बाळगणाऱ्या बंडखोरांसाठी मोशेने मध्यस्थी केल्यानंतर, देव मोशेची मध्यस्थी स्वीकारतो.

आणि परमेश्वर म्हणाला, “तुझ्या शब्दाप्रमाणे मी क्षमा केली आहे; परंतु माझ्या जीवनाइतकेच खरे, संपूर्ण पृथ्वी परमेश्वराच्या महिम्याने परिपूर्ण होईल. कारण जे सर्व पुरुष माझा महिमा आणि मी मिसरमध्ये व अरण्यात केलेली माझी चिन्हे पाहूनही आता दहा वेळा माझी परीक्षा घेत आहेत आणि माझ्या वाणीचे पालन केले नाही, ते नक्कीच त्या देशाचे दर्शन घेणार नाहीत, जो मी त्यांच्या पित्यांना शपथने देण्याचे ठरविले होते; आणि ज्यांनी मला संतापविले, त्यांपैकी एकही तो पाहणार नाही. पण माझा सेवक कालेब—कारण त्याच्यामध्ये वेगळाच आत्मा होता आणि त्याने माझे पूर्णपणे अनुसरण केले आहे—त्याला मी त्या देशात आणीन, जिथे तो गेला होता; आणि

त्याची संतती तो देश वतन म्हणून धारण करील." गणना 14:20-24.

येथे अंकन चौदा मध्ये दर्शविलेला इतिहास हा प्राचीन इस्राएलासाठी अंतिम कसोटी होता, आणि त्यांच्या अपयशामुळे पुढील चाळीस वर्षे अरण्यात त्यांना मृत्यू निश्चित झाला. हा इतिहास प्रकटीकरण अठरा याच्याशी थेट संबंधित आहे, कारण तेथे देवाने जाहीर केले की, "मी जिवंत आहे तितके खरे," "संपूर्ण पृथ्वी परमेश्वराच्या गौरवाने भरून जाईल." देवाने या ऐतिहासिक नोंदीत केलेले हे अत्यंत ठाम विधान आहे, आणि असे करून तो यावर भर देतो की, अंकन अध्याय तेरा आणि चौदा मध्ये दर्शविलेला इतिहास, प्रकटीकरण अठरा मधील देवदूताच्या सामर्थ्यशाली चळवळीची पूर्वसूचना देत होता. कारण प्रकटीकरण अठरा हे देवाच्या अवशिष्ट लोकांच्या अंताशी संबंधित आहे, म्हणून आपण अंकन ग्रंथातील ज्या उताऱ्याचा विचार करीत आहोत त्यामध्ये देवाच्या अवशिष्ट लोकांची सुरुवातही चित्रित केलेली आहे.

११ ऑगस्ट, १८४० रोजी, दुसऱ्या अरिष्टासंबंधी इस्लामच्या एका भविष्यवाणीच्या पूर्णतेच्या वेळी, पूर्वी निवडलेल्या करारबद्ध लोकांची नुकतीच सत्य सिद्ध झालेल्या एलियाच्या संदेशाद्वारे कसोटी पाहिली गेली.

११ सप्टेंबर २००१ रोजी, तिसऱ्या धिक्काराच्या इस्लामविषयक भविष्यवाणीच्या पूर्णतेच्या वेळी, पूर्वी निवडलेले करारबद्ध लोकांनी, नुकताच सत्य सिद्ध झालेल्या एलियाच्या संदेशाप्रमाणे, जिवंतांच्या न्यायाची सुरुवात चिन्हांकित केली.

मिलराइट इतिहासातील एलियाचा संदेश भविष्यवाणीतील काळाच्या संदर्भात स्थापन करण्यात आला होता. ११ सप्टेंबर २००१ रोजीचा एलियाचा संदेश इतिहासाच्या पुनरावृत्तीच्या संदर्भात स्थापन करण्यात आला होता. ११ सप्टेंबर २००१ ने ११ ऑगस्ट १८४० च्या इतिहासाची पुनरावृत्ती केली, कारण या दोन्ही तारखा इस्लामविषयीच्या एका भविष्यवाणीच्या पूर्णतेचे प्रतिनिधित्व करतात, आणि दोन्ही त्या देवदूताच्या अवतरणाची चिन्हे आहेत, ज्याविषयी सिस्टर व्हाईट म्हणाल्या की तो "येशू ख्रिस्तापेक्षा कमी व्यक्तिमत्त्व नव्हता." जरी सिस्टर व्हाईट प्रकटीकरण अठराच्या अध्यायातील देवदूताविषयी, जसे त्या प्रकटीकरण दहाव्या अध्यायातील देवदूताविषयी म्हणतात तसे, "तो येशू ख्रिस्तापेक्षा कमी व्यक्तिमत्त्व नव्हता," असे कधीही म्हणत नाहीत, तरीही प्रकटीकरण अठराच्या अध्यायातील देवदूत पृथ्वीला "त्याच्या" गौरवाने प्रकाशित करतो, आणि शास्त्रवचने स्पष्ट आहेत की पृथ्वीला प्रकाशित करणारा गौरव हा येशू ख्रिस्ताचाच गौरव आहे.

सुरुवातीला प्रोटेस्टंटोंची परीक्षा घडवून आणणारे न्यायाचे साधन म्हणजे एलियाच्या प्रतीकाद्वारे दर्शविलेली मिलेराइट चळवळ होय. शेवटी सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिझमची परीक्षा घडवून आणणारे न्यायाचे साधन म्हणजे एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या प्रतीकाद्वारे दर्शविलेली एलियाची चळवळ होय. एलियाचे प्रतीक एकाहून अधिक अर्थ धारण करते; आणि जरी तो मिलर व मिलेराइट चळवळीचे प्रतिनिधित्व करतो, तरी तो एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचेही प्रतिनिधित्व करतो.

"रूपांतराच्या पर्वतावर मोशे हा ख्रिस्ताच्या पाप व मृत्यूवरील विजयाचा साक्षीदार होता. तो त्या लोकांचे प्रतिनिधित्व करीत होता जे न्यायी लोकांच्या पुनरुत्थानाच्या वेळी कबरेतून बाहेर येतील. एलियाह, जो मृत्यू न पाहताच स्वर्गात नेला गेला होता, तो त्या लोकांचे प्रतिनिधित्व करीत होता जे ख्रिस्ताच्या दुसऱ्या आगमनाच्या वेळी पृथ्वीवर जिवंत असतील, आणि जे 'एका क्षणात, डोळ्याच्या पापण्या लवते न लवते तोच, शेवटच्या तुतारीच्या निनादात' 'परिवर्तित' होतील; जेव्हा 'या नश्वराने अमरत्व धारण केले पाहिजे,' आणि 'या भ्रष्टाने अविनाशित्व धारण केले पाहिजे.' 1 Corinthians 15:51-53. येशू स्वर्गीय प्रकाशाने परिधान केला गेला होता, जसा तो तेव्हा दिसेल जेव्हा तो 'पापासाठी नव्हे तर तारणासाठी' 'दुसऱ्यांदा' प्रकट होईल. कारण तो 'आपल्या पित्याच्या गौरवात पवित्र देवदूतांसह' येईल. Hebrews 9:28; Mark 8:38. अशा प्रकारे शिष्यांना दिलेले तारणहाराचे वचन आता पूर्ण झाले. त्या पर्वतावर भविष्यातील गौरवशाली राज्याचे लघुरूपात दर्शन घडविण्यात आले होते,—राजा म्हणून ख्रिस्त, उठविण्यात आलेल्या संतांचा प्रतिनिधी म्हणून मोशे, आणि रूपांतरित करून नेण्यात आलेल्यांचा प्रतिनिधी म्हणून एलियाह." The Desire of Ages, 412.

जे करारबद्ध लोक बाजूस टाकले जातात, त्यांचे प्रमाण दहापैकी दोन अशा बहुसंख्यतेचे आहे. अनेकांना बोलाविले जाते, पण थोडेच निवडले जातात. दहाव्या परीक्षेतील अपयश हे यावर आधारलेले होते की, वचनदत्त देशाविषयीचा दुष्ट अहवाल नाकारला गेला की स्वीकारला गेला, किंवा शुभ अहवाल नाकारला गेला की स्वीकारला गेला. अशा रीतीने, येथे चित्रित केलेला इतिहास हे दाखवितो की प्रगतिशील परीक्षेच्या इतिहासातील विजय किंवा पराभव हा त्याच माहितीचे अर्थ लावणाऱ्या दोन पद्धतींपैकी एका निवडीवर अवलंबून असतो.

बारा गुप्तहेरांनी वचनदत्त देश पाहिला; परंतु वचनदत्त देश कशाचे प्रतिनिधित्व करीत होता याविषयी दोन वेगवेगळे निष्कर्ष काढण्यात आले. एक अहवाल मानवी भीतीने प्रेरित होता, तर दुसरा विश्वासाने. एका अहवालात देवाच्या मार्गदर्शनाचा नकार करून इजिप्तमधील गुलामगिरीकडे परत जाण्याची इच्छा प्रकट झाली; आणि दुसऱ्या अहवालात देवाच्या मार्गदर्शनावर विश्वास ठेवून वचनदत्त देशात पुढे जाण्याची इच्छा प्रकट झाली.

मिलराइट चळवळीतही बहुसंख्यांनी बाबेलच्या गुलामगिरीत परत जाण्याची आणि तिच्या कन्या होण्याची निवड केली, आणि हे पहिले दूताच्या भविष्यवाणीपर संदेशास नाकारण्याच्या त्यांच्या निर्णयाचे प्रकटीकरण होते. विश्वासू मिलराइटांनी 1844 च्या वसंत ऋतूमधील पहिल्या निराशेतील प्रत्यक्ष अपयशानंतरही पहिले दूताच्या भविष्यवाणीपर संदेशाचे अनुसरण करण्याची निवड केली. गणना या पुस्तकाचा इतिहास बारा गुप्तहेरांच्या दोन भिन्न "वृत्तांत" मांडतो, जे त्याच भविष्यवाणीपर संदेशाच्या दोन भिन्न विश्लेषणांचे प्रतिनिधित्व करतात. 1863 मध्ये, लाओदिकीयन अॅडव्हेंटिझमने एखादा भविष्यवाणीपर संदेश स्वीकारला नाही; त्यांनी पूर्वी स्थापित झालेला भविष्यवाणीपर संदेश नाकारला. 1863 मध्ये, लाओदिकीयन अॅडव्हेंटिझमने त्या बायबलाधिष्ठित पद्धतीकडे परत जाऊन ती स्वीकारली, जी विल्यम मिलर यांच्या संपूर्ण सेवाकाळात त्यांना विरोध करीत होती. ज्यांनी भविष्यवाणीपर संदेश नाकारला आणि गुलामगिरीत परत जाण्याची इच्छा धरली, त्यांचे प्रतिरूप गणना चौदामधील बंडखोरांत दिसते, जे शेवटी अरण्यात मरण पावले.

दहा हा अंक, प्रतीक म्हणून विचारात घेतला असता, इतर सर्व प्रतीकांप्रमाणे एकापेक्षा अधिक अर्थ धारण करतो. त्याचा प्रतीकात्मक अर्थ तो ज्या उताऱ्यात आढळतो त्या संदर्भाने समजला पाहिजे. "दहा" हे प्रतीक छळाचे प्रतिनिधित्व करू शकते. ते परीक्षेचे प्रतिनिधित्व करू शकते. ते युरोपातील राजांची दहापट संघटना, इस्राएलच्या उत्तरेकडील वंश, आणि संयुक्त राष्ट्रसंघ यांचे प्रतिनिधित्व करू शकते. स्मिर्ना येथील मंडळीत देवाच्या लोकांना दहा दिवस क्लेश भोगायचा होता.

जे काही तू भोगणार आहेस, त्या गोष्टींची मुळीच भीती बाळगू नकोस: पाहा, सैतान तुमच्यापैकी काहींना तुरुंगगत टाकील, जेणेकरून तुमची परीक्षा व्हावी; आणि तुम्हांला दहा दिवस क्लेश होतील: मृत्यूपर्यंत विश्वासू राहा, आणि मी तुला जीवनाचा मुकुट देईन. प्रकटीकरण 2:10.

इतिहासकार स्मुर्नाच्या इतिहासातील डायोक्लेशियनने केलेल्या छळाकडे निर्देश करतात, कारण तो स्मुर्नाच्या इतिहासातील सर्वात कठोर छळ होता, आणि तो दहा वर्षे टिकला. इतर इतिहासकार स्मुर्नाच्या इतिहासातील दहा वेगवेगळ्या छळांची ओळख पटवितात. कोणत्याही प्रकारे पाहिले तरी, ते साम्राज्यवादी रोमकडूनच घडवून आणले गेले, ज्याचे दानियेल सातमध्ये दहा शिंगांनी प्रतिनिधित्व केले आहे. ते दहा राजे तेच राजे होते, ज्यांचे प्रतिरूप अहाबामध्ये दिसते, ज्याने पोपसत्तेशी व्यभिचार केला; आणि अंधकारमय युगांतील संहार घडवून आणण्यासाठी पोपसत्तेने वापरलेले छळाचे साधन तेच होते. "दहा" हे येजाबेलसाठी छळ पूर्ण करणाऱ्या राज्यसत्तेचे प्रतिनिधित्व करते. दानियेल पहिल्या अध्यायात "दहा" हे परीक्षेच्या कालखंडाचे प्रतीक आहे.

मी तुझी विनंती करतो, तुझ्या सेवकांची दहा दिवस परीक्षा कर; आणि आम्हांस खाण्यासाठी कडधान्य व पिण्यासाठी पाणी देऊ दे. मग आमची मुखे तुझ्यासमोर पाहिली जाऊ दे, आणि राजाच्या अन्नाचा भाग खाणाऱ्या मुलांची मुखेही; आणि तुला जसे दिसेल तसे तुझ्या सेवकांशी कर. म्हणून त्याने या बाबतीत त्यांची संमती मान्य केली, आणि त्यांची दहा दिवस परीक्षा केली. आणि दहा दिवसांच्या शेवटी त्यांची मुखे राजाच्या अन्नाचा भाग खाणाऱ्या सर्व मुलांपेक्षा अधिक सुंदर व देहाने पुष्ट दिसली. दानिएल १:१२-१५.

गणना अध्याय चौदा मध्ये प्राचीन इस्राएलाने एका कालावधीत दहा वेळा देवाला संतापविले होते, जे त्या कालावधीत झालेल्या दहा परीक्षांचे प्रतिनिधित्व करीत होते.

परंतु मी जिवंत आहे तितके खरे, की सर्व पृथ्वी परमेश्वराच्या गौरवाने परिपूर्ण होईल. कारण ज्या सर्व लोकांनी माझा गौरव आणि मी मिसरदेशात व अरण्यात केलेले माझे चमत्कार पाहिले आहेत, आणि आता या दहा वेळा माझी परीक्षा घेतली आहे, आणि माझ्या वाणीचे ऐकले नाही. गणना 14:21, 22.

जर तुम्ही इंटरनेटवर शोध घेतला की लाल समुद्रातील सुटकेपासून दहाव्या परीक्षेपर्यंतच्या नऊ बंडखोरी किंवा अपयशी परीक्षा नेमक्या कोणत्या बंडखोरींचे प्रतिनिधित्व करतात, तर तुम्हाला प्राचीन इस्राएलच्या अपयशांपैकी कोणती त्या दहा परीक्षांपैकी एक म्हणून चिन्हांकित करावी याविषयी काही भिन्न मते आढळतील. माझा दावा असा आहे की, २२ ऑक्टोबर १८४४ शी स्पष्टपणे संरेखित असल्याचे ओळखली गेलेली लाल समुद्रातील सुटका ही त्या दहा परीक्षांची सुरुवात आहे, आणि म्हणून १८४४ ते १८६३ दरम्यान उद्भवलेल्या परीक्षांची गणना सुरू करण्याचे तेच स्थान आहे. १७९८ मध्ये, जेव्हा दानियेलाचे पुस्तक उघडण्यात आले, तेव्हा एक प्रगतिशील परीक्षेची प्रक्रिया सुरू झाली होती; आणि त्या प्रक्रियेत पहिल्या व दुसऱ्या देवदूतांच्या संदेशांचा इतिहास समाविष्ट होता, ज्याचा शेवट २२ ऑक्टोबर १८४४ रोजी तिसऱ्या देवदूताच्या आगमनाने झाला.

“मिनियापोलिसमध्ये देवाने आपल्या लोकांना सत्याची मौल्यवान रत्ने नव्या मांडणीत दिली. स्वर्गातून आलेला हा प्रकाश काहींनी, ख्रिस्ताला नाकारताना यहूद्यांनी प्रकट केलेल्या सर्व हट्टाग्रहासह, नाकारला; आणि जुन्या खुणांवर ठाम उभे राहण्याविषयी पुष्कळ बोलले गेले. परंतु त्यांना त्या जुन्या खुणा नेमक्या कोणत्या आहेत हे ठाऊक नव्हते, याचे पुरावे होते. असे पुरावे होते, आणि वचनातून असे तर्क मांडले गेले की ते विवेकबुद्धीला पटणारे होते; परंतु मनुष्यांची मने प्रकाशाच्या प्रवेशाविरुद्ध स्थिर, सीलबंद झाली होती, कारण त्यांनी ठरवून टाकले होते की तो ‘जुन्या खुणा’ दूर करणारा एक धोकादायक भ्रम आहे; जेव्हा तो जुन्या खुणांपैकी एकही खूटी हलवत नव्हता, तर जुन्या खुणा नेमक्या कशाने बनतात याविषयी त्यांच्या कल्पनाच विकृत झालेल्या होत्या.”

“१८४४ मधील कालावधीचा समाप्ती हा महान घटनांचा काळ होता, ज्याने आमच्या विस्मित डोळ्यांसमोर स्वर्गात घडत असलेले पवित्रस्थानाचे शुद्धीकरण उघड केले, आणि पृथ्वीवरील देवाच्या लोकांशी त्याचा निश्चित संबंध दर्शविला; [तसेच] पहिल्या व दुसऱ्या देवदूतांचे संदेश आणि तिसऱ्या संदेशानेही, ज्या पताकेला उलगडले त्यावर असे अंकित होते, ‘देवाच्या आज्ञा आणि येशूवरील विश्वास.’ या संदेशाखालील स्मृतिचिन्हांपैकी एक म्हणजे देवाचे मंदिर होय, जे त्याच्या सत्यप्रेमी लोकांनी स्वर्गात पाहिले, आणि देवाचा नियम असलेला कराराचा कोश. चौथ्या आज्ञेतील शब्बाथाचा प्रकाश देवाच्या नियमाचे उल्लंघन करणाऱ्यांच्या मार्गावर आपली प्रबळ किरणे झळकवीत होता. दुष्टांची अमरत्वहीनता हे एक जुने स्मृतिचिन्ह आहे. जुन्या स्मृतिचिन्हांच्या शीर्षकाखाली येईल असे यापेक्षा अधिक काही मला स्मरणात येत नाही. जुन्या स्मृतिचिन्हांमध्ये बदल करण्याविषयीचा हा सर्व आक्रोश पूर्णपणे काल्पनिक आहे.” The 1888 Materials, 518.

२२ ऑक्टोबर, १८४४ रोजी तिसरा देवदूत आपल्या हातात एक संदेश घेऊन आला.

“येशूची पवित्रस्थानील सेवा समाप्त होताच, आणि तो अतिपवित्रस्थानी प्रवेश करून देवाच्या नियमशास्त्राचा समावेश असलेल्या कराराच्या संदूकासमोर उभा राहिला, तेव्हा त्याने जगाकडे तिसऱ्या संदेशासह दुसरा एक पराक्रमी देवदूत पाठविला. त्या देवदूताच्या हातात एक पत्रपट ठेवण्यात आला होता, आणि तो सामर्थ्य व महिमेसह पृथ्वीवर उतरला तेव्हा, त्याने मनुष्यांपर्यंत कधीही पोहोचविण्यात आलेल्या सर्वात भयंकर धमकीसह एक भयावह इशारा जाहीर केला.” Early Writings, 254.

२२ ऑक्टोबर १८४४ रोजी एक देवदूत आपल्या हातात एक गुंडाळी घेऊन खाली उतरला, जी देवाच्या लोकांनी खावयाची होती. त्यानंतर ओळखण्यात आलेल्या “लँडमाक्स” सिद्धांतांना एकतर खाऊन स्वीकारले जाणे, किंवा नाकारून न खाल्ले जाणे अपेक्षित होते. जेव्हा तिसरा देवदूत आपल्या हातात ती गुंडाळी घेऊन आला, तेव्हा त्या गुंडाळीतील संदेशाने सहा परीक्षात्मक सत्यांचे प्रतिनिधित्व केले. त्या सहा परीक्षा अशा ओळखल्या गेल्या: “काळाचा

समाप्तीबिंदू, ” जो तेवीसशे वर्षांच्या भविष्यवाणीचे प्रतिनिधित्व करतो; न्याय, जो “पवित्रस्थानाच्या शुद्धीकरणाद्वारे” दर्शविला आहे; तीन देवदूतांचे संदेश; “देवाची व्यवस्था”; “शब्बाथ”; आणि मृतांची अवस्था, जी “आत्म्याच्या अमरत्वाच्या नकाराने” दर्शविली आहे.

हे सहा सत्ये निःसंशय परस्परांशी संबंधित आहेत, परंतु त्यांची स्वतंत्रपणे मैलाचे दगड म्हणून ओळख करण्यात आली होती. काहींना या यादीत काळाच्या प्रवासाचा समावेश करावासा वाटणार नाही, परंतु स्पष्टपणे अनेकांनी 22 ऑक्टोबर, 1844 हा भविष्यवाणीची खरी पूर्तता होता हे सत्य नाकारले. ते त्या परीक्षेत अपयशी ठरले, आणि त्यामुळे पुढे आलेल्या परीक्षांशी झुंज देण्यापासून ते अर्थातच वंचित राहिले. देवाची परीक्षा घेण्याची प्रक्रिया वारंवार एक प्रगतिशील प्रक्रिया म्हणून स्थापित करण्यात आली आहे, जी अशी अपेक्षा करते की तुम्हाला प्रथम दिलेल्या परीक्षेवर विजय मिळविल्याशिवाय पुढील परीक्षेत सहभागी होता येत नाही.

“जेव्हा आम्ही शब्बाथविषयक प्रश्नावरचा प्रकाश सादर करू लागलो, तेव्हा प्रकटीकरण 14:9-12 मधील तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाविषयी आमची कोणतीही स्पष्टपणे निश्चित कल्पना नव्हती. लोकांसमोर येताना आमच्या साक्षीचा भार असा होता की महान दुसरे आगमन चळवळ ही देवापासून होती, की पहिला आणि दुसरा संदेश पुढे गेला होता, आणि तिसरा दिला जाणार होता. आम्ही पाहिले की तिसरा संदेश या शब्दांनी समाप्त होतो: ‘येथे संतांचा धीर आहे; येथे ते आहेत जे देवाच्या आज्ञा पाळतात आणि येशूवरील विश्वास धरतात.’ आणि ज्या स्पष्टतेने आम्ही आता पाहतो, त्याच स्पष्टतेने आम्ही हेही पाहिले की या भविष्यवाणीतील शब्दांनी शब्बाथ-सुधारणा सूचित केली; परंतु संदेशात उल्लेखिलेल्या पशूची उपासना नेमकी काय होती, किंवा त्या पशूची प्रतिमा आणि त्याचा ठसा काय होते, याविषयी आमची कोणतीही निश्चित भूमिका नव्हती.”

“देवाने आपल्या पवित्र आत्म्याद्वारे आपल्या सेवकांवर प्रकाश प्रकट होऊ दिला, आणि हा विषय हळूहळू त्यांच्या मनांपुढे उलगडत गेला. तो शोधून काढण्यासाठी, कडीमागून कडी जोडत, फार अभ्यास आणि चिंताग्रस्त काळजी आवश्यक होती. काळजी, चिंता आणि अखंड परिश्रम यांच्या साहाय्याने हे कार्य पुढे सरकत गेले, जोवर आमच्या संदेशातील महान सत्ये—एक स्पष्ट, सुसंगत, परिपूर्ण समग्र रूपाने—जगाला देण्यात आली नाहीत.”

“एल्डर बेट्स यांच्याशी माझा परिचय कसा झाला, याविषयी मी आधीच बोलले आहे. मला ते खरे ख्रिस्ती सज्जन, विनम्र आणि दयाळू असे आढळले. त्यांनी माझ्याशी इतक्या कोमलतेने वागणूक दिली, जणू मी त्यांची स्वतःचीच मुलगी होते. त्यांनी प्रथमच मला बोलताना ऐकले, तेव्हा त्यांनी अत्यंत गाढ रस प्रकट केला. मी बोलणे थांबविल्यानंतर ते उठले आणि म्हणाले: ‘मी एक संशयी थोमा आहे. मला दर्शनांवर विश्वास नाही. परंतु आज रात्री बहिणीने सांगितलेली साक्ष जर खरोखरच आमच्यासाठी देवाचा आवाज आहे, असे मी मानू शकलो असतो, तर मी जगातील सर्वांत आनंदी मनुष्य ठरलो असतो. माझे हृदय अत्यंत हेलावले आहे. बोलणारी व्यक्ती प्रामाणिक आहे, असे मला वाटते; परंतु तिला आम्हाला सांगितलेल्या या अद्भुत गोष्टी दाखविल्या गेल्या, याविषयी मी काही स्पष्टीकरण देऊ शकत नाही.’”

“माझ्या विवाहानंतर काही महिन्यांनी, मी माझ्या पतीसमवेत मेन राज्यातील टॉपशॅम येथे झालेल्या एका परिषदेस उपस्थित राहिले, जिथे एल्डर बेट्स उपस्थित होते. त्या वेळी माझी दर्शने देवाकडून आहेत यावर त्यांचा पूर्ण विश्वास नव्हता. ती सभा अत्यंत गंभीर आध्यात्मिक रसाची वेळ होती. देवाचा आत्मा माझ्यावर उतरला; मी देवाच्या तेजस्वी महिमेच्या दर्शनात मग्न झाले, आणि प्रथमच मला इतर ग्रंथांचे दर्शन झाले. मी दर्शनातून बाहेर आल्यानंतर, मी जे पाहिले होते ते सांगितले. तेव्हा एल्डर बी. यांनी मला विचारले की मी खगोलशास्त्राचा अभ्यास केला आहे काय. मी त्यांना सांगितले की मी कधी खगोलशास्त्राच्या कोणत्याही ग्रंथात डोकावल्याचीही मला आठवण नाही. ते म्हणाले: ‘हे प्रभूकडून आहे.’ यापूर्वी मी त्यांना इतके मुक्त आणि आनंदी कधीच पाहिले नव्हते. त्यांच्या मुखमंडळावर स्वर्गीय प्रकाश झळकत होता, आणि त्यांनी मंडळीला सामर्थ्याने उपदेश केला.”

Testimonies, volume 1, 78-80.

निश्चितच, या सर्व सिद्धान्तपर चाचण्या परस्परांशी निगडित आहेत; तथापि त्या अशा चाचण्या देखील आहेत ज्या स्वतंत्रपणे वेगळ्या करता येऊ शकतात, आणि त्या देवाच्या सेवकांसमोर क्रमशः उघड केल्या गेल्या. अनेक मंडळ्या

सातव्या दिवसाचा शब्बाथ पाळतात, परंतु तीन देवदूतांच्या संदेशाला नाकारतात. त्या २२ ऑक्टोबर, १८४४ रोजी न्यायनिवाडा सुरू झाला या सत्याला नाकारतात, तरीही शब्बाथ पाळतात. या सिद्धान्तपर चाचण्या परस्परांशी निगडित आहेत, परंतु त्या सहा विशिष्ट चाचण्यांचे प्रतिनिधित्व करतात.

जसे नुकतेच खगोलशास्त्राशी पूर्णपणे परिचित असलेल्या समुद्री कर्णधार जोसेफ बेट्स यांच्या उदाहरणातून दाखविण्यात आले, तसे त्यांनी पूर्वी नाकारलेला भविष्यवाणीचा आत्मा स्वीकारला. डिसेंबर १८४४ मध्ये एलेन व्हाईट यांना त्यांचे पहिले दृष्टांत प्राप्त झाले, आणि चळवळीमध्ये सातवी कसोटी आली.

“बायबल हेच तुमचे सल्लागार असले पाहिजे. त्याचा आणि देवाने दिलेल्या साक्षींचा अभ्यास करा; कारण त्या कधीही त्याच्या वचनाला विरोध करत नाहीत. जर साक्षी देवाच्या वचनानुसार बोलत नसतील, तर त्यांना नाकारावे. ख्रिस्त आणि बेलियाल यांचे ऐक्य होऊ शकत नाही.” Selected Messages, book 3, 33.

महान निराशेनंतर थोड्याच काळात, सिस्टर व्हाइट यांनी २२ ऑक्टोबर १८४४ रोजी ख्रिस्त पवित्र स्थानातून परमपवित्र स्थानात गेला असल्याचे ओळखणाऱ्या एका लेखास मान्यता दिली. त्यांनी त्या प्रकाशनाची शिफारस “प्रत्येक संताला” केली.

“२३०० दिवसांच्या शेवटी ज्याचे शुद्धीकरण होणार आहे ते पवित्रस्थान म्हणजे नवे यरुशलेम मंदिर आहे, ज्याचा ख्रिस्त सेवक आहे, असा माझा विश्वास आहे. प्रभुने मला दर्शनात, एक वर्षापेक्षा अधिक काळापूर्वी, दाखविले की बंधू क्रोजियर यांना पवित्रस्थानाच्या शुद्धीकरणाविषयी इत्यादींबद्दल खरा प्रकाश होता; आणि बंधू C. यांनी ७ फेब्रुवारी, १८४६ च्या Day-Star, Extra मध्ये आम्हांस दिलेले मत लिखित स्वरूपात मांडावे, ही त्याची इच्छा होती. त्या Extra ची प्रत्येक संताला शिफारस करण्याचा मला प्रभूकडून पूर्ण अधिकार असल्याचे मी अनुभवते.” A Word to the Little Flock, 12.

तिची मान्यता ही क्रोजियरने ख्रिस्ताच्या परमपवित्र स्थानाकडे झालेल्या गमनाचे केलेले वर्णन यासंबंधी होती; परंतु त्या लेखात अनेक चुकीच्या शिकवणी समाविष्ट होत्या, ज्यांत धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवादाची ही शिकवणही होती की दानियेलाच्या पुस्तकातील “daily” हे ख्रिस्ताच्या सेवाकार्याचे प्रतिनिधित्व करते. म्हणून तिने एक स्पष्टीकरण लिहिले, जे प्रथम १८५० मध्ये प्रकाशित झाले आणि नंतर Early Writings या पुस्तकात समाविष्ट करण्यात आले. तेथे तिने हे ओळखून दिले की “ज्यांनी न्यायाच्या घटकेचा घोष केला त्यांच्याकडे ‘daily’ विषयी योग्य समज होती.”

“त्यानंतर मी ‘दैनंदिन’ (Daniel 8:12) यासंबंधाने पाहिले की ‘यज्ञ’ हा शब्द मनुष्याच्या बुद्धीने पुरविला गेला होता, आणि तो मूळ मजकुराचा भाग नाही; तसेच ज्यांनी न्यायाच्या घटकेचा संदेश दिला, त्यांना प्रभूने त्याविषयीची योग्य समज दिली. 1844 पूर्वी, एकता अस्तित्वात असताना, जवळजवळ सर्वजण ‘दैनंदिन’ विषयीच्या योग्य मतावर एकमताने स्थिर होते; परंतु 1844 नंतरच्या गोंधळात इतर मते स्वीकारली गेली, आणि त्यानंतर अंधकार व गोंधळ आले.” Early Writings, 74.

दानीएलच्या पुस्तकातील “नित्य” हा विषय विसाव्या शतकाच्या आरंभीच्या काळात अधर्मी प्रोटेस्टंटवादाच्या पद्धतीकडे अॅडव्हेंटिझमच्या पुनरागमनाचे प्रतीक ठरला, आणि आज “नित्य” याविषयीची योग्य मिलराईट समज अॅडव्हेंटिझममधील धर्मशास्त्रज्ञांनी नाकारली आहे. सिस्टर व्हाइट यांनी मिलराईट लोक “नित्य” हे मूर्तिपूजकतेची सैतानी सत्ता आहे, अशी ओळख पटविण्यात बरोबर होते, हे स्पष्टपणे दर्शविले असतानाही ती नाकारण्यात आली आहे. त्यांनी “नित्य” विषयीचे सत्य केवळ तिच्या प्रेरित अनुमोदनाच्या विरोधात नाकारले नाही की मिलराईटांची समज बरोबर होती, तर “नित्य” हे ख्रिस्ताच्या पवित्रस्थानातील सेवाकार्याचे प्रतिनिधित्व करते, असे शिकविणारा खोटा सिद्धांत “स्वर्गातून हाकलून दिलेल्या देवदूतांकडून” आला होता, असे तिने थेट स्पष्टपणे ओळख करून दिलेल्या विधानाच्या देखील प्रत्यक्ष विरोधात नाकारले!

“आणि तेथे बंधू डॅनिएल्स होते, ज्यांच्या मनावर शत्रू कार्य करित होता; आणि तुमचे मन तसेच एल्डर प्रेस्कॉट यांचे मन स्वर्गातून बाहेर टाकण्यात आलेल्या दूतांकडून प्रभावित केले जात होते.” Manuscript Releases,

अॅडव्हेंटिझम आता आपल्या “बनावटी कथांच्या पदार्थां” पैकी एक म्हणून ज्या गोष्टीचा उपयोग करते, तिचा तिच्याकडून झालेला गंभीर नकार इतका कठोर होता, कारण डॉनिएल्स आणि प्रेस्कॉट यांनी सैतानी सामर्थ्याचे एक प्रतीक (मूर्तिपूजा) घेतले आणि ते प्रतीक ख्रिस्ताच्या (त्याच्या पवित्रस्थानातील सेवाकार्यास) लागू केले. यामुळे सिद्धान्तविषयक आठ परीक्षा ठरतात.

१८६३ कडे नेणाऱ्या इतिहासातील नववी परीक्षा म्हणजे १८५० मध्ये हबक्कूकच्या दुसऱ्या तक्त्याची निर्मिती होय. १८४३ मधील अग्रदूतांचा तक्ता १८४२ मध्ये तयार करण्यात आला होता, आणि त्याला १८४३ चा तक्ता असेच म्हणतात, कारण त्याने ख्रिस्ताच्या १८४३ मधील पुनरागमनाची भविष्यवाणी केली होती. हबक्कूकचा दुसरा तक्ता तयार करण्याची आज्ञा १८५० मध्ये सिस्टर व्हाइट यांना देण्यात आली. हबक्कूकचे हे दोन तक्ते पहिल्या व दुसऱ्या देवदूतांच्या इतिहासाला तिसऱ्या देवदूताच्या इतिहासाशी जोडतात. तिच्या जीवन व कार्यावरील तिच्या नातवाने लिहिलेल्या चरित्रात, १८५० च्या तक्त्याच्या निर्मितीपर्यंत नेणाऱ्या घटनांचा तो एक आढावा देतो. हा आढावा देताना तो सिस्टर व्हाइट यांच्या संबंधित विधानांची निवड करतो आणि त्या आढाव्यात स्वतःची टिप्पणीही जोडतो.

“बंधू निकोल्स यांच्या घरी आम्ही परतल्यानंतर प्रभूने मला एक दर्शन दिले आणि मला दाखविले की सत्य फलकांवर स्पष्टपणे मांडले गेले पाहिजे; आणि पहिल्या दोन संदेश फलकांवर स्पष्ट केले गेल्यामुळे, तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाद्वारे अनेकांना सत्यासाठी निर्णय घेण्यास प्रवृत्त केले जाईल.—पत्र 28, 1850.

“या दृष्टांतात तिला हेही दाखविण्यात आले की ज्यामुळे जेम्स व्हाइट यांना प्रकाशनकार्य पुढे चालू ठेवण्याचे धैर्य मिळेल:”

“मी असेही पाहिले की दूतांनी जाणे जितके आवश्यक होते तितकेच पत्र प्रकाशित होणेही आवश्यक होते; कारण दूतांना त्यांच्या बरोबर नेण्यासाठी असे एक पत्र आवश्यक आहे, ज्यात वर्तमान सत्य समाविष्ट असेल, जे ते ऐकणाऱ्यांच्या हातात ठेवू शकतील; आणि मग ते सत्य मनातून लोप पावणार नाही. आणि ते पत्र ज्या ठिकाणी दूत जाऊ शकत नव्हते तेथे जाईल.—Ibid.

“नवीन तक्त्यावरचे काम तात्काळ सुरू करण्यात आले, आणि जेम्सने पुढील महिन्यात काढलेल्या *Present Truth* च्या अंकात बंधूंना त्याविषयी सांगण्याची संधी देण्यात आली:

“तक्ता. सध्याच्या सत्याचे स्पष्ट रीतीने उदाहरण दाखविण्यासाठी गणना करून तयार केलेला दानिएल व योहान यांच्या दृष्टान्तांचा कालक्रमानुसार तक्ता, मॅसेच्युसेट्समधील डॉर्चेस्टर येथील बंधू ओटिस निकोल्स यांच्या देखरेखीखाली सध्या लिथोग्राफ करण्यात येत आहे. जे सध्याचे सत्य शिकवितात त्यांना यामुळे मोठी मदत होईल. या तक्त्याविषयी पुढे येथे आणखी सूचना दिली जाईल.—Present Truth, November, 1850.”

“जानेवारी १८५१ च्या उत्तरार्धापर्यंत तो चार्ट तयार झाला होता आणि त्याची किंमत २ डॉलर अशी जाहिर करण्यात आली होती. जेम्स व्हाइट यासंबंधी अत्यंत संतुष्ट होते आणि त्यांनी तो ‘ज्यांना देवाने तिसऱ्या देवदूताचा संदेश देण्यासाठी बोलाविले आहे’ त्यांना विनामूल्य देऊ केला” (Review and Herald, January, 1851). काही उदार देणग्यांमुळे प्रकाशनाचा खर्च भागविण्यास मदत झाली होती.” Arthur White, Ellen G. White: The Early Years, volume 1, 185.

१८४३ च्या चार्टविषयी बोलताना, सिस्टर व्हाइट यांनी नोंद केले की तो देवाच्या मार्गदर्शनाने तयार करण्यात आला होता.

“प्रभुने मला दाखविले की 1843 चा चार्ट त्याच्या हाताने निर्देशित करण्यात आला होता, आणि त्यातील कोणताही भाग बदलला जाऊ नये; की त्यातील आकडे त्याला जसे हवे होते तसेच होते. की त्याचा हात त्यावर होता आणि काही आकड्यांतील एक चूक त्याने झाकून ठेवली होती, जेणेकरून त्याचा हात दूर केला जाईपर्यंत कोणीही ती पाहू शकले नाही.” Review and Herald, November 1, 1850.

१८५० मध्ये दुसरा चार्ट तयार करण्याच्या आज्ञेशी संबंधित प्रकाशाची नोंद करताना, तिने १८४३ च्या चार्टविषयी दिलेल्याप्रमाणेच १८५० च्या चार्टालाही तोच दैवी अनुमोदन प्रदान केले, तसेच त्या वेळी तयार केले जात असलेले इतर चार्ट प्रभूस मान्य नव्हते, हेही स्पष्ट केले. नवीन चार्ट तयार करण्याची आज्ञा एका नवीन प्रकाशन छापण्याच्या आज्ञेशी संलग्न करण्यात आली होती.

“नकाशे तयार करण्याचा उद्योग सर्वथा चुकीचा होता, असे मी पाहिले. तो बंधू Rhodes यांच्यापासून उद्भवला आणि बंधू Case यांनी पुढे चालविला. देवदूत आणि गौरवशाली येशू यांचे प्रतिनिधित्व करण्यासाठी भडक, विकृत आणि घृणास्पद प्रतिमा तयार करून नकाशे बनविण्यात साधनसंपत्ती खर्च करण्यात आली. अशा गोष्टी देवाला अप्रिय आहेत, असे मी पाहिले. बंधू Nichols यांनी प्रकाशित केलेल्या नकाशाच्या प्रकाशनकार्यात देव होता, असे मी पाहिले. या नकाश्याविषयी बायबलमध्ये एक भविष्यवाणी आहे, असे मी पाहिले; आणि जर हा नकाशा देवाच्या लोकांसाठी अभिप्रेत असेल, तर तो एकासाठी जितका पुरेसा आहे तितकाच दुसऱ्यासाठीही आहे; आणि जर एखाद्यास अधिक मोठ्या प्रमाणात रंगविलेला नवा नकाशा आवश्यक वाटत असेल, तर तो सर्वानाच तितकाच आवश्यक आहे.”

“मी पाहिले की भाऊ Case यांच्यामध्ये दुसऱ्या चार्टची इच्छा निर्माण करणारी एक अस्वस्थ, बेचैन, असमाधानी, कृतघ्न भावना होती. मी पाहिले की या रंगविलेल्या चार्टचा मंडळीवर वाईट परिणाम झाला. त्यामुळे सभेमध्ये उपहासाचा एक हलका, उथळ स्वभाव निर्माण झाला.”

“देवाने आदेश दिलेल्या चार्टांनी कोणत्याही स्पष्टीकरणाविना देखील मनावर अनुकूल प्रभाव पाडला, असे मी पाहिले. त्या चार्टवरील देवदूतांच्या चित्रणात काहीतरी प्रकाशमय, रमणीय आणि स्वर्गीय आहे. मन जवळजवळ अगोचर रीतीने देवाकडे आणि स्वर्गाकडे नेले जाते. परंतु तयार करण्यात आलेले इतर चार्ट मनात किळस उत्पन्न करतात, आणि मनाला स्वर्गापेक्षा पृथ्वीवर अधिक स्थिर करतात. देवदूतांचे प्रतिनिधित्व करणाऱ्या प्रतिमा स्वर्गातील प्राण्यांपेक्षा दुष्टात्म्यांस अधिक साम्य असलेल्या दिसतात. मी पाहिले की ते चार्ट अनेक दिवस आणि आठवडे बंधू Case यांच्या मनात व्यापून राहिले होते, त्या वेळी त्यांनी देवाकडून स्वर्गीय ज्ञान शोधले पाहिजे होते, आणि आत्म्याच्या कृपांमध्ये व सत्याच्या ज्ञानात वाढत गेले पाहिजे होते.”

“मी पाहिले की चार्ट प्रसिद्ध करण्यात जो खर्च वाया घालविला गेला आहे, तो जर पत्रके इत्यादी प्रकाशित करून बंधूसमोर सत्य स्पष्टपणे मांडण्यावर खर्च केला गेला असता, तर त्यातून फार मोठे कल्याण झाले असते आणि जीवांचा उद्धार झाला असता. मी पाहिले की चार्ट-तयार करण्याचा हा उद्योग तापासारखा पसरला आहे.”
Manuscript Releases, number 13, 359; 1853.

ती स्पष्टपणे असे म्हणते की “Brother Nichols यांनी [1850] chart प्रकाशित करण्याच्या कार्यात देव होता,” आणि “या chart विषयी बायबलमध्ये एक भविष्यवाणी [Habakkuk two] होती.” तिने हेही ओळखून सांगितले की “ते charts” [अनेकवचन; 1843 आणि 1850], जे “देवाने आदेशिलेले होते, त्यांनी स्पष्टीकरणाविना देखील मनावर अनुकूल प्रभाव पाडला.” Habakkuk two मध्ये Millerites यांना दृष्टांत tables वर स्पष्टपणे लिहिण्याची आज्ञा देण्यात आली होती, (अनेकवचनात), जेणेकरून जो कोणी ते दोन्ही charts वाचील तो देवाच्या वचनात इकडे-तिकडे धाव घेऊ शकेल. त्या दैवी charts ना कोणत्याही अतिरिक्त स्पष्टीकरणांची आवश्यकता नव्हती, जसे Uriah Smith यांच्या 1863 च्या बनावट chart च्या बाबतीत होते.

मग परमेश्वराने मला उत्तर दिले आणि म्हणाला, दृष्टांत लिहून ठेव, आणि तो फलकांवर स्पष्टपणे कोर, जेणेकरून जो तो वाचील तो धावू शकेल. हबक्कुक 2:2.

दहावी परीक्षा हा या लेखाचा केंद्रबिंदू आहे. मोशेने गणना अध्याय चौदा मध्ये उल्लेखिलेल्या दहा परीक्षांच्या संदर्भात, इब्री विद्वान आणि इतर धर्मशास्त्रज्ञ लाल समुद्रातील सुटकेपासून दहा हेरांच्या बंडापर्यंतच्या इतिहासातील कोणत्या घटना त्यांचे प्रतिनिधित्व करित असतील याविषयी विविध तर्क मांडतात. त्या इतिहासातील बंडखोरीमुळे निवडीसाठी काही भिन्न पर्याय उपलब्ध होतात; परंतु हे निश्चित आहे की दहावी परीक्षा अरण्यातील चाळीस वर्षांच्या

झिजत-झिजत येणाऱ्या मृत्यूची सुरुवात दर्शविते, जोपर्यंत जबाबदारीच्या वयास आलेले सर्व बंडखोर मृत झाले नाहीत.

त्याचप्रमाणे, या दहा सिद्धान्तात्मक कसोट्यांच्या माझ्या निवडीविषयी काही जण हरकत घेऊ शकतात, कारण मी येथे मांडत आहे त्यापेक्षा अधिक योग्य वाटतील अशा भिन्न मांडण्या असू शकतात. तरी असे असले, तरी दहावी आणि अंतिम कसोटी लेवीयविवरण छब्बीस मधील सात वेळांच्या नकाराइतकीच स्पष्ट आहे, जशी दहा हेरांच्या बंडखोरीची घटना स्पष्ट होती. या ओळखीला समर्थन देण्यासाठी अनेक भविष्यसूचक पुरावे आहेत.

पुढील लेखात आपण त्या भविष्यवाणीतील साक्षींची ओळख पटविण्यास आरंभ करू, ज्या या ओळखीस समर्थ ठरवितात की लेवीयविवरण २६ मधील सात काळ हे लाओदीकेयीन अॅडव्हेंटिझमचे दहावे आणि अंतिम अपयश आहे.

“जेव्हा देवाची सामर्थ्यशक्ती जे सत्य आहे त्याविषयी साक्ष देते, तेव्हा ते सत्य सदासर्वकाळ सत्य म्हणून स्थिर राहिले पाहिजे. देवाने दिलेल्या प्रकाशाच्या विरोधात असलेल्या नंतरच्या कोणत्याही गृहितकांना स्थान देऊ नये. लोक शास्त्राचे असे अर्थ घेऊन उभे राहतील, जे त्यांच्या दृष्टीने सत्य असतील, परंतु जे सत्य नसतील. या काळासाठीचे सत्य देवाने आमच्या विश्वासाच्या पायाभूत आधाररूपाने आम्हाला दिले आहे. सत्य काय आहे, हे त्याने स्वतः आम्हाला शिकविले आहे. एकजण उठेल, आणि त्यानंतर दुसराही, नवीन प्रकाश घेऊन, जो देवाने आपल्या पवित्र आत्म्याच्या प्रगटीकरणाखाली दिलेल्या प्रकाशाशी विरोध करणारा असेल.”

“काही जण अजूनही जिवंत आहेत, ज्यांनी या सत्याच्या स्थापनेत मिळालेल्या अनुभवातून प्रवास केला आहे. देवाने कृपेने त्यांचे जीवन राखून ठेवले आहे, जेणेकरून त्यांनी आपल्या जीवनाच्या अखेरीपर्यंत, प्रेषित योहानाने आपल्या जीवनाच्या अगदी शेवटापर्यंत जसे केले तसेच, ज्या अनुभवातून ते गेले त्या अनुभवाची पुनःपुन्हा साक्ष द्यावी. आणि जे ध्वजवाहक मृत्यूने पडले आहेत, त्यांनी आपल्या लिखाणांच्या पुनर्मुद्रणाद्वारे बोलावे. मला अशी सूचना देण्यात आली आहे की अशा रीतीने त्यांचे स्वर ऐकू यावेत. या काळासाठी सत्य काय आहे, याविषयी त्यांनी आपली साक्ष द्यावी.”

“जे लोक आपल्या विश्वासाच्या विशेष मुद्द्यांना विरोध करणारा संदेश घेऊन येतात, त्यांच्या शब्दांना आपण स्वीकारू नये. ते अनेक शास्त्रवचने एकत्र गोळा करतात आणि आपल्या मांडलेल्या सिद्धांतांच्या समर्थनार्थ ती पुराव्याप्रमाणे रचून ठेवतात. मागील पन्नास वर्षांत हे पुन्हा पुन्हा करण्यात आले आहे. आणि जरी शास्त्रवचने देवाचे वचन असून त्यांचा आदर केला पाहिजे, तरी त्यांचा असा उपयोग, की ज्यामुळे देवाने या पन्नास वर्षांत टिकवून ठेवलेल्या पायाभरणीतील एखादा खांब हलविला जातो, ही मोठी चूक आहे. जो असा उपयोग करतो, त्याला त्या पवित्र आत्म्याच्या अद्भुत प्रगटीकरणाची जाणीव नाही, ज्याने देवाच्या लोकांपर्यंत आलेल्या पूर्वीच्या संदेशांना सामर्थ्य व प्रभाव दिला होता.” Selected Messages, book 1, 161.